בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום א', כ"ז באייר תשס"ה (05 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, **כ"ז באייר**, **42** ימים, שהם **ששה** שבועות לעומר.

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

חלפו אז 41 יום של ספירת העומר... כמעט 6 שבועות. בתאריך של אתמול, **כ"ו באייר**, לפני 38 שנה, היום הראשון של מלחמה ששינתה לא רק את פני המדינה, אלא גם את 'כללי המשחק' במזרח התיכון לחלוטין. נזכיר היום דווקא את הימים שקדמו למלחמה...

השתלשלות הדברים החלה למעשה חודשיים בדיוק לפני פרוץ המלחמה... = **6 מטוסי 'מיג 21' סוריים** הופלו ב-**כ"ו באדר ב'** בקרבות אוויר בגבול הצפון. בשעות הבוקר המוקדמות החלו הסורים לירות לעבר טרקטורים שעיבדו את השדות ליד קיבוץ האון שממזרח לכינרת. צה"ל הגיב על הירי הסורי באש טנקים כבדה. הסורים הפעילו מרגמות כבדות והפגיזו במשך מספר שעות את קיבוץ גדות שליד גשר בנות יעקב. בהפגזות נהרג קצין, ונפצעו 3 חברי הקיבוץ. עשרות בתים נפגעו. חיל האוויר, שנכנס לפעולה, שיתק את העמדות הסוריות. כאשר הוזנקו המטוסים בשעות הצהריים, התפתחו קרבות אוויר מעל קיבוץ שמיר ובשטחי ירדן וסוריה. 2 מהמטוסים הסוריים הופלו במבואות דמשק. 3 מטוסים נפלו בשטח ירדן. טייסי חה"א קיבלו אישור לרדוף אחרי המטוסים הסוריים עד דמשק. היתה זו הפעולה הצבאית העמוקה ביותר בתוך השטח הסורי. בשעות הערב הסתיימו הקרבות. [אך] כעבור מספר ימים, חידשו הסורים את האש לעבר קיבוצי הגליל העליון. **כעבור כחודש**, **במהלך מצעד יום העצמאות בירושלים**, קיבלו ראשי המדינה מסר בהול: נשיא מצרים החל להזרים כוחות צבא גדולים לסיני בגלל המתיחות בגבול בין ישראל לבין סוריה. הצבא המצרי הכריז על כוננות. וישראל החלה לגייס כוחות מילואים. כעבור יומיים דרש נאצר שהאו"ם יפנה את 3000 חייליו המוצבים על הגבול בסיני. את מקומם תפסו מיד חיילים מצרים ו'פלסטינים'. במקביל הוכרז על מצב כוננות גם בסוריה ובירדן. ירדן הודיעה שלא תוכל לשבת באפס מעשה אם תתקוף ישראל מדינה ערבית. המצב במזה"ת התחמם והלך. ארה"ב שלחה את אוניות הצי ה-6 לעבר אזור הסכנה. במקביל, הגביר צה"ל את גיוס כוחות המילואים. בישראל החלה **תקופת ההמתנה**. ראשי הצבא לחצו על הממשלה לפתוח מיד בפעולה צבאית נגד מצרים, אך רה"מ לוי אשכול העדיף להמתין כדי למצות את כל הדרכים המדיניות ולגייס את תמיכתן של מדינות המערב בפעולה צבאית ישראלית. הציבור בישראל לא הבין מדוע מתמהמה הצבא להנחית מהלומה מקדימה, ושמו של הרמטכ"ל לשעבר, משה דיין, עלה יותר מפעם אחת כמי שמסוגל לטפל כהלכה במשבר המתפתח. ב-**ל"ג בעומר** הודיעה ירדן על ברית הגנה צבאית עם מצרים, שעל-פיו יהיה לשני הצבאות פיקוד משותף, ובזמן מלחמה יעמוד מפקד הצבא המצרי בראש הכוחות המזויינים של 2 המדינות. הסכם דומה חתמה מצרים עם סוריה, ובראשית יוני (פחות משבוע לפני המלחמה) **גם עם עיראק**. התמונה החלה להצטייר בבירור... באותו יום – **כ"ב באייר** – צורפו סיעות רפ"י וגח"ל לקואליציה, והוקמה ממשלת ליכוד לאומי. לממשלה נוספו 3 שרים חדשים: משה דיין - שר הבטחון, מנחם בגין ויוסף ספיר - שרים בלי תיק. משה דיין צורף לממשלה למרות התנגדותה של גולדה מאיר, מזכירת מפא"י. מאיר דרשה למנות את יגאל אלון לשר הבטחון. רוב שרי מפא"י תמכו בה. גם רה"מ אשכול לא קיבל בקלות את העובדה שמשה דיין יקח ממנו את תיק הבטחון. אבל **המפד"ל** איימה לעזוב את הקואליציה אם לא תקום ממשלת ליכוד לאומי עם דיין כשר הבטחון. ב-0745 בבוקר של **כ"ו באייר** (5 ביוני), החלו מטוסי חיל האוויר לתקוף בגלים שדות התעופה במצרים ...= [ישראל 50]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל